

NEWS

Jurnalul unei recepții

Cinci zile la recepția unui hotel din oraș.

12 august 2026, Tobias Engl

Luni

Cele cinci întrebări le știu pe de rost. Când e micul dejun, unde e spa-ul, cum ajung la gara centrală, se poate chema un taxi, există Wi-Fi. Le răspund amabil, de o sută de ori, iar între timp sună telefonul. De azi, în lobby atârână un ecran nou. Vom vedea.

Mărti

Ecranul arată orele micului dejun, vremea, drumul spre spa, plecările trenului suburban. O familie din Milano stă în fața lui, atinge micul steag și citește totul în italiană. Nimeni nu vine să mă întrebe. Azi, pentru prima dată după săptămâni întregi, mi-am băut cafeaua caldă.

Miercuri

Zi de conferințe. Trei grupuri, trei săli; pe vremuri asta însemna să tipărești plăcuțe, să le lipești pe uși și, la orice schimbare de sală, s-o iei de la capăt. Azi, numele evenimentelor apar chiar la uși, pe mici afișaje, iar când grupul „Brenner GmbH” s-a mutat în ultimul moment în sala mai mare, totul s-a rezolvat din două clicuri. Administratorul clădirii aproape că m-a

îmbrățișat.

Joi

Un domn în vârstă, cu auzul slab, a venit la recepție și nu era sigur unde se află sala de mic dejun. I-am arătat ecranul și am mărit textul; apoi a dat din cap și a zâmbit. Astfel de momente rămân. Tehnologia le face posibile fără să iasă în față.

Vineri

Azi un oaspete m-a întrebat de un restaurant bun în centrul vechi. Am stat de vorbă cinci minute, despre oraș, despre concertul lui din seara aceea. Pe vremuri n-aș fi avut timp pentru asta, pentru că în spatele lui aștepta deja următoarea întrebare despre parola de Wi-Fi. Acum parola e pe ecran. Și am din nou timp pentru ceea ce m-a făcut să-mi aleg meseria.